ਐਮ/ਐਸ. ਜਿੰਦਲ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਪਾਵਰ ਲਿਮਿਟੇਡ
ਬਨਾਮ
ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਮਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3607-3610 ਦੇ 2008)
ਸਤੰਬਰ 29, 2022

ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ ਅਤੇ ਬੀ. ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ

ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003: ਧਾਰਾ 14 – ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ/ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ 2003 ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਨੂੰ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਮਨ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਕਮਿਸ਼ਨ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ – ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ – ਇਸ ਖਿਲਾਫ ਚੁਣੌਤੀ – ਫੈਸਲਾ: ਧਾਰਾ 14 ਦੇ 2003 ਐਕਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ (ਏ) ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵਜੋਂ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਵਿਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵਜੋਂ; ਜਾਂ (ਸੀ) ਬਿਜਲੀ ਵਿਚ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਜਲੀ ਵਪਾਰੀ ਵਜੋਂ; ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਛੇਵੀਂ ਪ੍ਰੋਵੀਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਤਰਣ ਸਿਸਟਮ ਰਾਹੀਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਾਧੂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ – 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੂਲ 3 ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਆਰਟ.243 (ਕਿ) ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਟ ਕਰਦਾ ਹੈ – ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਹੋਵੇਗਾ – ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਬਦ 'ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ 'ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ' ਖੇਤਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਹੋਵੇਗਾ – ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਨੂੰ 'ਪੂਰੇ' ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮਾਵੇਸ਼ੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ – ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਮ, 2005 – ਰੂਲ 3, ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ.

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: 1. 2003 ਦਾ ਐਕਟ, 10.06.2003 ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 120 ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 122 ਤੋਂ 185 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ, ਵਿਤਰਣ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਉਪਾਯ ਕਰਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਬਢਾਵਾ ਦੇਣਾ, ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤੀਕਰਨ, ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਨੀਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਪਰਿਆਵਰਣ ਅਨੁਕੂਲ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਨਿਯਾਮਕ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 27]

2. 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ (ਅ) ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵਜੋਂ; ਜਾਂ (ਬ) ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਵਿਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵਜੋਂ; ਜਾਂ (ਸੀ) ਬਿਜਲੀ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਵਪਾਰੀ ਵਜੋਂ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਛੇਵਾਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ

ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਤਰਣ ਸਿਸਟਮ ਰਾਹੀਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਦੇ ਅਤਿਰਿਕਤ ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੂੰਜੀ ਪਰਯਾਪਤਤਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟਵਰਥੀਨੈਸ, ਜਾਂ ਆਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ, ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 32 ਅਤੇ 33]

3. ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 243 (ਕ) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਉਸ 'ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ' ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਜੋ ਕਿ 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ 'ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਬਦ 'ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ' ਪੂਰੇ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਪਰ 'ਖੇਤਰ ਜੋ ਕਿ' ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਮਿਊਨਿਸਿ

4. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜਾਗਰੂਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪਾਰਕ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਦੋ ਹੋਰ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ, 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕ□ਤ ਹੈ, 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਹੈ, ਉਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕ□ਤ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਪਣੇ-ਅਪਣੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਸਕਣ। [ਪੈਰਾ 44]

ਐਸ. ਸੁੰਦਰਮ ਪਿੱਲੈ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਆਰ. ਪਟਾਬਿਰਾਮਨ (1985) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 591 : [1985] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 643; ਗਲੋਬਲ ਐਨਰਜੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਾਮਕ ਕਮਿਸ਼ਨ (2009) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 570 : [2009] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 22; ਭਾਸਕਰ ਸ਼ਾਚੀ ਅਲੋਇਜ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਘਾਟੀ ਨਿਗਮ (2018) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 281 : [2018] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 773; ਕੇਰਲ ਸਮਸਥਾਨ ਚੇਤੂ ਥੋਜਿਲਾਲੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2006) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 327 : [2006] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 420; ਭਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਿਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2001) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 676 : [2001] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 253; ਪੀ. ਮਹੇਂਦਰਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (1990) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 411 : [1989] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 385; ਏ.ਏ. ਕਾਲਟਨ ਬਨਾਮ ਸਿੱਖਿਆ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (1983) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 33; ਗੋਪਾਲ ਕ□□ਣ ਰਾਥ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਏ.ਏ. ਬੇਗ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. (1999) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 544; ਭਾਰਤੀ ਖਨਿਜ ਉਦਯੋਗ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ

(2017) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 186 : [2017] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 724; ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਯੂਨੀਲੀਵਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2020) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 751; ਗੁਜਰਾਤ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀਲਾਲ ਆਰ. ਦੇਸਾਈ [1969] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 580; ਡੀ.ਏ.ਵੀ. ਕਾਲਜ ਟ੍ਰੱਸਟ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 185 : [2019] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 549; ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਤਾਜ ਮਹਲ ਹੋਟਲ, ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ (1971) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 550 : [1972] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 168; ਮਾਧਵ ਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1971) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 85 : [1971] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 9; ਰਮਨਾ ਦਯਾਰਾਮ ਸ਼ੈੱਟੀ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਏਅਰਪੋਰਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1979) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 489 : [1979] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1014; ਐਨਰਜੀ ਵਾਚਡੌਗ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਾਮਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2017) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 80 : [2017] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 153; ਥੰਪਨੂਰ ਰਵੀ ਬਨਾਮ ਚਾਰੁਪਾਰਾ ਰਵੀ (1999) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 74 : [1999] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 419; ਪੀਅਰਲੈਸ ਜਨਰਲ ਫਾਇਨਾਂਸ ਅਤੇ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1992) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 343; [1992] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 406; ਚੀਫ ਫਾਰੈਸਟ ਕੰਜਰਵੇਟਰ (ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਸਾਰ ਖਾਨ (2003) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 595 : [2003] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 196; ਹਾਵੜਾ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਰੋਪ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 663 : [2003] 6 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1212; ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਚਾਰਜ ਕਰੋਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1999) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 314; ਮੈਸਰਜ਼. ਹੀਰਾਲਾਲ ਰਤਨਲਾਲ ਇਤਿਆਦੀ ਇਤਿਆਦੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਿਆਦੀ ਇਤਿਆਦੀ (1973) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 216 : [1973] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 502; ਦੱਤਾਤਰੇਯ ਗੋਵਿੰਦ ਮਹਾਜਨ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1977) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 548 : [1977] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 790 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲਾ

1985] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 643 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.2 2009] 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 22 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.2 2018] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 773 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.4 2006] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 420 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.4 2001] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 253 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.4 1989] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 385 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.6 1983] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 33 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.6 1999] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 544 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.6 2017] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 724 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.6 2020] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 751 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.6 1969] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 580 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.6 2019] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 549 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.8 1972] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 168 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.8 1971] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 9 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.8 1979] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1014 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.9 2017] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 153 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 22.9 1999] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 419 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 25.3 1992] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 406 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 25.5 2003] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 196 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 25.5 ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਮਨ ਕਮਿਸ਼ਨ

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3607-3610 ਦੇ 2008.

ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 179, 188 ਦੇ 2005, ਅਤੇ 27 ਦੇ 2006 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 07.05.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ
ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4104-4107 ਦੇ 2008.

ਸੰਜੈ ਸੈਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੰਜੀਵ ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਮਿਸ ਦਿਵਿਆ ਸੀ., ਸਰੰਸ਼ ਸ਼ਾ, ਮਿਸ ਮੰਡਾਕਿਨੀ ਘੋਸ਼, ਮਿਸ ਨੇਹਾ ਦਬਰਾਲ, ਪ੍ਰਣਵ ਸੂਦ, ਮੈਸਰਜ਼ ਖੈਤਾਨ ਐਂਡ ਕੋ., ਸ਼ਿਬਾਸ਼ਿਸ਼ ਮਿਸਰਾ, ਮਿਸ ਦਿਵਿਆ, ਮਿਸ ਸਵਾਪਨਾ ਸੇਸ਼ਾਦਰੀ, ਆਨੰਦ ਕੇ. ਗਣੇਸਨ, ਪ੍ਰਮੋਦ ਦਯਾਲ, ਨਿਕੁੰਜ ਦਯਾਲ, ਮਿਸ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸੋਨੀ, ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਮੇਹਤਾ, ਮਿਸ ਰਸ਼ਮੀ ਸਿੰਘ, ਪੁਖਰਾਮਬਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਦਾਮੋਦਰ ਸੋਲੰਕੀ, ਕਰੁਣ ਸ਼ਰਮਾ, ਡਬਲਯੂ. ਇਮਾਨੂਏਲ ਐਮ., ਐਡਵੋਕੇਟਸ

ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾਗਰਥਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਨਾਗਰਥਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਇਹ ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲਾਂ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ਦੀ ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ('ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਦੋਸ਼ਾਂਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਿਨਾਂਕ 07.05.2008 ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 29.11.2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 3607-3610 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇੰਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ।

2. ਚੂੰਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਨੋਂ ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਈ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਰੀ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3607-3610 ਦੇ 2008:

3. ਇਸ ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜਿੰਦਲ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਪਾਵਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ('ਜੇਐਸਪੀਐਲ', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਨੇ ਰਾਇਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੰਜ ਆਇਰਨ/ਸਟੀਲ ਪਲਾਂਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ … ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1990 ਵਿੱਚ। ਇਕ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਵੀ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਸਟੀਲ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ 40 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਾਮਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ('ਕਮਿਸ਼ਨ', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ), ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ('ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ.', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 'ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਪਾਵਰ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ' ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 3 ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਵਿਦਿਉਤ ਮੰਡਲ ਅਭਿਯੰਤਾ ਸੰਘ ('ਸੀ.ਵੀ.ਐਮ.ਏ.ਐਸ.', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਹੈ।

5. ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀ 2001-2006 ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿੱਜੀ-ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਭਾਈਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।

6. ਰਾਇਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ 500 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਮੰਗ ਵਾਲਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਵੱਲੋਂ 28.12.2001 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਸਮਪਾਲੀ, ਧਨਗੜ੍ਹ, ਬਰਮੁਡਾ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਜਾਂ ਘਰਘੋੜਾ ਤਹਿਸੀਲ ਵਿੱਚ ਤਰਾਈ ਮਲ ਅਤੇ ਉੱਜਲਪੁਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਸਾਈਟ ਤੇ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ., ਨੇ ਖਨਿਜ ਸਰੋਤ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 09.04.2002 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਇਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, 26.04.2002 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਊਰਜਾ ਵਿਭਾਗ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਨਿੱਜੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਛਾਉਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਪੱਤਰ ('ਐਮ.ਓ.ਯੂ.', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਦਾ ਮਸੌਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨਵੀਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 01.11.2001 ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ।

7. ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ., 16.07.2002 ਨੂੰ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ

ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, 14.08.2002 ਨੂੰ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ/ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। 04.09.2002 ਨੂੰ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਲਾਈਨਾਂ/ਸਿਸਟਮ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਐਕਟ, 1948 ('1948 ਐਕਟ', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਅਧੀਨ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਲਾਈਨਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ.ਐਸ.ਬੀ.ਈ.ਸੀ. ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

8. 23.10.2002 ਨੂੰ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ('ਸੀਐਸਆਈਡੀਸੀ', ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਵੱਲੋਂ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਜਨਕ ਯਾਦਦਾਸਤ (ਐਮਓਯੂ) ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, 29.01.2003 ਨੂੰ ਰਾਇਗੜ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਚਾਰ ਪਿੰਡਾਂ ਯਾਨੀ ਕਿ ਪੁੰਜੀਪਥਰਾ, ਤੁਮਡੀਹੀ, ਜੋਰਾਪੱਲੀ ਅਤੇ ਧੰਗਾਓਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਨਿੱਜੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਨਵੀਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ। ਸੀਐਸਈਬੀ ਨੇ, 31.05.2003 ਨੂੰ ਰਾਇਗੜ੍ਹ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਪੈਕਟਿਵ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ 220 ਕੇਵੀ ਦੀਆਂ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਛਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਦੇ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ 220 ਕੇਵੀ ਨੂੰ ਟੈਪ ਕਰਕੇ।

9. 06.10.2003 ਨੂੰ, ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਨੇ 1910 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਔਪਚਾਰਿਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 28.02.2004 ਨੂੰ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ('2003 ਐਕਟ', ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 68(1) ਅਤੇ 68(3) ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਵਰਤਦਿਆਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੀਐਸਈਬੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ ਰਾਇਗੜ੍ਹ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ 2003 ਐਕਟ 09.12.2003 ਤੋਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ 1910 ਐਕਟ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

10. ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਨੇ 01.03.2004 ਤੋਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ।

11. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 15.09.2004 ਨੂੰ, ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਨੇ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ 15.09.2004 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 25.01.2005 ਨੂੰ, ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਨੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਮਨ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ), 2004 ('ਰਾਜ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ', ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਦੇ ਨਿਯਮ 3 (1) ਅਨੁਸਾਰ ਫਾਰਮ 1-ਏ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖੇਤਰ ਗੜਘੋਡਾ ਤਹਿਸੀਲ, ਰਾਇਗੜ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪੁੰਜੀਪਥਰਾ ਅਤੇ ਤੁਮਡੀਹ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪਾਰਕ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਖੇਤਰਫਲ 750 ਏਕੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਤਿੰਨ ਐਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ, ਹਰੇਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਐਤਰਾਜ਼ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ ਦਾ ਐਤਰਾਜ਼ ਬਾਅ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 27.08.2005 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੋਈ ਵੀ ਟਿਕਾਣਾ ਸਟੈਂਡ.

12. ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ., ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ., ਸੀ.ਵੀ.ਐਮ.ਏ.ਐਸ. ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਤਰ-ਵਾਰਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੁੱਲ ਪੰਜ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 29.09.2005 ਨੂੰ, ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

i. 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 10(2), 42(2), 2(47) ਅਤੇ 12 ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਵਾਚਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਨ ਕੰਪਨੀ ਧਾਰਾ 10(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਵਲ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਇੱਕ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਭਾਗ IV (ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ) ਦੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਰੇਟਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਇੱਕ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਰਾਹੀਂ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਹੈ।

ii. 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 29.01.2003 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਪੱਤਰ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ।

iii. ਕੋਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 28.02.2004 ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਜੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਨੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ, ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਵੱਲੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਿਤਰਣ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ।

iv. ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪਹਲੂ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 5.4.7 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਰਦਾਰ ਕਦਮ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਕਿ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਆਪਣੇ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰੇਗਾ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਪਾਲਿਸੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 01.03.2004 ਤੋਂ ਕੁਝ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ 28.02.2004 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕਲ ਪਾਲਿਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

v. ਜੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਅਤੇ ਅੱਧ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ, ਇਹ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਏਗਾ। ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਵੀ 30.05.2003 ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਨੈੱਟਵਰਕ ਬਿਛਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਵਰ ਦੇ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁ.177.79 ਕਰੋੜ ਦਾ ਵੱਡਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਚੌਬੀਸ ਉਦਯੋਗ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਿਜਲੀ ਖਪਤਕਾਰੀ ਸਨ। ਜੇ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਦਯੋਗ ਬੰਦ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰੇਟ ਨਾਲੋਂ ਕਹੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਪਲਾਈ ਕਾਂਟਰੈਕਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ।

vi. ਹੋਰ, ਕੇਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੁਵਿਧਾ ਦਾ ਪਲੜਾ JSPL ਨੂੰ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਔਚਿਤਯ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, CSEB ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ CSEB ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

vii. JSPL ਦੀ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਸੰਬੰਧੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ JSPL ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੂੰਜੀ ਪਰਯਾਪਤਤਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟਵਰਥੀਨੈਸ ਅਤੇ ਆਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।

viii. JSPL ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਸਬਸਿਡੀ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਲਗਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਔਚਿਤਯ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦੂਜੇ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਤੋਂ ਕ੍ਰਾਸ-ਸਬਸਿਡੀ ਸਰਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਿ JSPL ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ix. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ JSPL ਨੂੰ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਧਾਰਾ 142 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ।

13. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਆਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ JSPL 'ਤੇ:

“(i) ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ, ਤੁਮਡੀਹ ਦੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਏਗੜ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਘੜਘੋਡਾ ਤਹਿਸੀਲ ਦਾ ਪੰਜੀਪਥਰਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੰਦਲ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਨੂੰ 70 ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮੰਗ ਬਿਜਲੀ ਲਈ 299 ਮੈਗਾਵਾਟ ਨਹੀਂ ਵਧ ਰਹੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ।

(ii) ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਤਰਣ ਲਾਈਨਾਂ ਬਿਛਾਉਣੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉੱਤੇ ਸਬ-ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਬਿਨੈ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਦਰ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ Rs.2.50 ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਘਰੇਲੂ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ।

(iii) ਲਾਇਸੰਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੰਸੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਮ ਅਤੇ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ।

14. ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ 07.10.2005 ਨੂੰ, 29.09.2005 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਐਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 179/2005 ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 188/ 2005 ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 27/2006 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

15. ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ, ਵਾਇਆ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 29.11.2005 ਨੂੰ, ਨਿੰਮਲ

ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੇ ਜੇਐਸਪੀਐਲ ਨੂੰ ਲਾਇਸੰਸ ਦਿੱਤਾ:

“(i) ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੰਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(8) ਦੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(ii) ਲਾਇਸੰਸ ਦਾ ਖੇਤਰ ਘਰਘੋੜਾ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਰਾਇਗੜ੍ਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੁਮਡੀਹ ਅਤੇ ਪੁੰਜੀਪਾਥਰਾ ਦਾ ਭੌਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਜਿੰਦਲ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੈਸਾ ਕਿ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(iii) ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੰਸੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਐਕਟ, 2003, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨੀਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਨਿਯਮ 1956 ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਮ 2005 ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ।

(iv) ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਚੈਪਟਰ III ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਚੈਪਟਰ V ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਐਸਈਆਰਸੀ (ਲਾਇਸੈਂਸ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 2005 ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(v) ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕੋਡ, 2005 ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(vi) ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉੱਤੇ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੰਡ ਲਾਈਨਾਂ ਬਿਛਾਉਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸਬ-ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਗਾਉਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਬਿਨੈ ਕਰੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ ਅਧਿਕਤਮ 2.50 ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਉਸ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਰ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਤੱਕ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਘਰੇਲੂ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪਭੋਗਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(vii) ਜਿੰਦਲ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪਾਰਕ (ਜੀ.ਆਈ.ਪੀ.) ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ.) ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇਕਾਈ/ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ।

(viii) ਜੀ.ਆਈ.ਪੀ. ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਰਿਫ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।

(ix) ਸਪਲਾਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ, ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 64 ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਸੀਐਸਈਆਰਸੀ (ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਰਿਫ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬਿਨੈ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 2004 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਿਨੈ ਦਾਖਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ 31ਸਤੰਬਰ 2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ।

(x) ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਬਿਜਲੀ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀ/ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਾਨਕਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(xi) ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਇਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ, ਲੀਜ਼, ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਵ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਜਾਂ ਸੌਂਪ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

(xii) ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਿੰਡ ਤੁਮੀਦੀਹ ਅਤੇ ਪੁੰਜੀਪਾਥਰਾ ਦਾ ਵਿਦਿਉਤੀਕਰਨ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, 29.05.2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਵਿਦਿਉਤੀਕਰਨ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਯਾਪਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਲੈਂਪ ਵੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖੇਗਾ।

(xiii) ਇਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ।

(xiii) ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਲੱਗੇ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ।

16. ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 29.11.2005 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 16/2006 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਵਾਇਦ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 11.05.2006 ਨਾਲ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 11.05.2006 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3996 ਦੀ 2006 ਅਤੇ 4628 ਦੀ 2006 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4529 ਦੀ 2006 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਵਾਇਦ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 19.09.2007 ਨਾਲ, ਉਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ, ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 11.05.2006 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਮੁੜ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।

17. ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਉਕਤ ਅਪੀਲਾਂ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 179/2005, ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 188/2005, ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 27/2006 ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 16/2006) ਨੂੰ ਵਾਇਦ ਸਾਂਝੇ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 07.05.2008 ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

i. ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਤਰਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਔਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਔਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਵੇਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਅਸਟੇਟ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਿਰਫ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਜੇਕਰ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਅਤੇ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਾਲੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਪੱਤਰ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ

ii. ਕਿ 29.01.2003 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਇੱਕ 'ਕੋਈ-ਐਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ' ਸੀ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

iii. 28.02.2004 ਦੀਆਂ ਦੋ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 68(1) ਅਤੇ (3) ਅਧੀਨ ਬਿਜਲੀ, ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਆਦੇਸ਼ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਦਾਸ

ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਵਾਇਦ ਦੂਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ/ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

iv. ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਦਾਂਤ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਕਤ ਚਿੱਠੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੋਣਗੀਆਂ।

v. ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਕਿ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ/ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰਫਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਵਲੋਂ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰਫਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

vi. 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਨ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਇੱਕ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ।

vii. ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਿੰਦਲ ਪਾਵਰ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ., ਇੱਕ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਉਤਪਾਦਨ ਕੰਪਨੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

viii. ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਜੋ ਕਿ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਜਾਂ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) ਅਧੀਨ ਸਪਲਾਈ ਸਿਰਫ ਤਦ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗ੍ਰਿਡ ਜਾਂ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਜਾਂ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦੀਆਂ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਓਪਨ ਐਕਸੈਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤੱਕ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਓਪਨ ਐਕਸੈਸ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਜੇ 2003 ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਓਪਨ ਐਕਸੈਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। 'ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਤਰਣ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 42(2) ਦੇ 2003 ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ; ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ix. ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ JSPL 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਲਾਗੂਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ JSPL ਕੋਲ ਜਿਨਦਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 142 ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ JSPL ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ JSPL ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸੰਬੰਧਿਤ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4104-4107 ਦੇ 2008:

18. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

19. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਰਾਇਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਿਨਦਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਦਾ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਉਪਭੋਗਤਾ ਹੈ, ਜੋ JSPL ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦੀ ਅਣਉਪਲਬਧਤਾ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਗਿਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

20. JSPL ਨੇ 08.05.2008 ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਇਸਦਾ ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਨਦਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 09.05.2008 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 1:00 ਵਜੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਠੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ JSPL ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵਿਤਰਕ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬਿਜਲੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ।

21. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਸੰਜੇ ਸੇਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 3607-3610 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਐਸ. ਵੈਦਯਨਾਥਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 4104-4107 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ; ਮਿਸ ਸਵਪਨਾ ਸੇਸ਼ਾਦਰੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਮੇਹਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ।

22. ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ- 2008 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3607-3610 ਵਿੱਚ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ:

22.1 ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 29.11.2005 ਨੂੰ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ (ਅਤਿਰਿਕਤ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਪਰਯਾਪਤ ਕ੍ਰੈਡਿਟਵਰਥੀਨੈਸ ਅਤੇ ਆਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ) ਨਿਯਮ, 2005 ('2005 ਨਿਯਮ', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਦਾ ਨੋਟ ਲੈਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪੌਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 29.09.2005 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਢਾਂਚਾਗਤ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਅਧਿਕ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਅਣਉਪਲਬਧਤਾ ਕਾਰਨ ਬਿਜਲੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਖਰੀਦ ਰਹੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ/ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਗਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਿਤੀ 23.10.2002 ਦੇ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਨੈਟਵਰਕ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 01.03.2004 ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪਲਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ 2005 ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਹੋਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਅਰਥਾਤ ਅਧਿਨਿਯਮ 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਨੀਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਨਿਵੇਸ਼ਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 15.09.2004 ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਸੋਧੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 25.01.2005 ਦੋਵੇਂ 2005 ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਨੇ ਕੇਵਲ 2005 ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਅਤੇ ਪੁਸਤਕੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਈ ਇੱਕ 'ਵਿਆਖਿਆ' ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਬਸਤੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਸ. ਸੁੰਦਰਮ ਪਿੱਲੈ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਆਰ. ਪਟਾਬਿਰਾਮਨ (1985) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 591 ਅਤੇ ਗਲੋਬਲ ਐਨਰਜੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਾਮਕ ਕਮਿਸ਼ਨ (2009) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 570 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2(3), ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਛੇਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵੀਜੋ, ਧਾਰਾ 86 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 176(2)(ਬੀ) ਦੇ 2003 ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਯਾਨੀ ਪੂੰਜੀ ਪਰਿਆਪਤਤਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਆਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਬਸਤੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ, ਉੱਚ ਤੌਰ ਤੇ, ਨਿਯਾਮਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 5.4.7 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਨਿਰਵਾਹ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 61(ਆਈ) ਅਤੇ 86(4) ਦੇ 2003 ਐਕਟ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਪਾਲਿਸੀ ਅਤੇ ਟੈਰਿਫ ਪਾਲਿਸੀ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ।

22.4 ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸੁਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(3), 14, 15 ਅਤੇ 86(1)(ਡੀ) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਸਪਲਾਇਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਾਸਕਰ ਸ੍ਰਾਚੀ ਅਲੈਇਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਘਾਟੀ ਨਿਗਮ (2010) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 281, ਕੇਰਲਾ ਸਮਸਥਾਨ ਚੇਤੂ ਥੋਜ਼ਿਲਾਲੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2006) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 327 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀਦਾਸਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2001) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 676 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

22.5 ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ 29.09.2005 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 11.05.2006 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 27 ਦੇ 2006 ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

22.6 ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਅਤੇ ਜਿੰਦਲ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਦੇਵੇਗਾ। 15.09.2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਪਚਾਰਿਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ, 2005 ਦੇ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ/ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਨਾ ਫਾਈਡ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ

ਵੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ. ਮਹੇਂਦਰਨ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (1990) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 411, ਏ.ਏ. ਕਾਲਟਨ ਬਨਾਮ ਸਿੱਖਿਆ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (1983) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 33 ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕ□ਸ਼ਣ ਰਾਥ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਏ.ਏ. ਬੇਗ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ (1999) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 544। ਭਾਰਤੀ ਖਨਿਜ ਉਦਯੋਗ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2017) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 186 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੂਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

22.7 ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਅੰਗ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਜੋ ਮਿਤੀ 23.10.2002 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਜੋ ਮਿਤੀ 29.01.2003 ਅਤੇ 28.02.2004 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਆਗਿਆਵਾਂ 1910 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸੈਂਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨਰਲ ਕਲੌਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਯੂਨੀਲੀਵਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (2020) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 751 ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਂਤੀਲਾਲ ਆਰ. ਦੇਸਾਈ (1969) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 580 ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

22.8 ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 27.01.2004 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸੋਧ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਵਿੱਚ 'ਸਮੇਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ 'ਸਬੰਧਤ' ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। 'ਸਮੇਤ' ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡੀ.ਏ.ਵੀ. ਕਾਲਜ ਟ੍ਰੱਸਟ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਸੋਸਾਇਟੀ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨਸ & ਓਰਸ. 2019 (9) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 185 ਅਤੇ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਤਾਜ ਮਹਲ ਹੋਟਲ, ਸਿਕੰਦਰਾਬਾਦ 1971 (3) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 550 ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ 'ਸਮੇਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਸਬੰਧਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ 'ਸਬੰਧਤ' ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਲਈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ 'ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਥੀਮ ਇੱਕ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੈ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਧਵ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀ ਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1971) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 85. ਇਸ ਲਈ, ਛੇਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

22.9 ਰਮਨਾ ਦਯਾਰਾਮ ਸ਼ੈੱਟੀ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਏਅਰਪੋਰਟ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (1979) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 489 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਵੀ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ 01.03.2004 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਉਪਭੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਨਿਯਮਨ/ਠੇਕਾ/ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਪਭੋਗੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਵੀ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ।

23. ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4104-4107 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਵੈਦਯਨਾਥਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

23.1 ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿੰਦਲ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਉਪਭੋਗੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ 2003 ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

23.2 ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਪਭੋਗੀਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੰਡ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। 2003

ਐਕਟ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨ, ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਉਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੋਨੋਪੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਭੋਗੀਆਂ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਬਿਜਲੀ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਪਾਰੀ ਜਾਂ ਵੰਡਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਉਪਭੋਗੀ ਨੂੰ ਜੋ ਬਿਜਲੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਸਕੇ। 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

23.3 ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(3) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਵੀ, ਐਕਟ ਨੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 243Q ਅਧੀਨ ਪੂਰੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

23.4 ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਜਿੰਦਲ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਸੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੇ ਖੁਦ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਿੰਦਲ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ।

23.5 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'ਸੇਮ ਏਰੀਆ' ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਲਾਇਸੈਂਸੀਆਂ ਨੂੰ 'ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ' ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਖੇਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'ਸੇਮ ਏਰੀਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ 2003 ਐਕਟ ਜਾਂ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ, ਇਹ ਅਰਥ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ, ਆਦਿ।

23.6 ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੇ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਸੇਮ ਏਰੀਆ' ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਨੂੰ 'ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਨਿਰਮਾਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਉਸ ਸੈਡ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

23.7 ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 11.05.2006 ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ 2003 ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ।

23.8 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ, ਕੇਵਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ, ਉੱਥੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

23.9 ਜਿੰਦਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੇ ਰੁ.600 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। 4000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਧੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

23.10 ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਐਸ. ਵੈਦਯਨਾਥਨ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ

4104-4107 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਭੋਗਤਾ ਸੀ ਜੋ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਵਲੋਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਪਰੀਤ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਚੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

24. ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਵਲੋਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3607-3610 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

24.1 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ 'ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ' ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 243(Q) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ/ਦੂਜੇ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਗ ਹਾਲਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਦੇ ਯੋਗ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਬਰਾਬਰ।

24.2 ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਕੋਲ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਰਵਜਨਕ ਸਪਲਾਈ ਦਾਇਤਵ ਹੈ, ਭਾਵ, ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 5.4.7 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਮਨਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ/ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਕਿੰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ/ ਪਰਿਸ਼ਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੂਜਾ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਹੇਠ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਉੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੁਣਵੀਂ ਚੋਣ ਨੂੰ ਟਾਲਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

24.3 ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾ ਤਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸਮਾਪਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸੀਮਾਂਕਨ ਜਾਂ ਸੰਘਟਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ, ਰੱਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਘਟਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਬਦਲਾਅ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ।

24.4 ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ, ਪੂਰੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ.ਐੱਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ, ਨਾਮਤ: ਤੁਮਡੀਧ ਅਤੇ ਪੁੰਜੀਪਾਥਰਾ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।

24.5 ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

25. ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3607-3610 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ

ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

25.1 ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਬਿਜਲੀ ਮੰਤਰਾਲਾ ਦੁਆਰਾ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਧੀਨ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪਰਿਸ਼ਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 86(4) ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਬੰਧਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਐਨਰਜੀ ਵਾਚਡੌਗ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2017) 14 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 80 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟੈਰਿਫ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਟੈਰਿਫ ਪਾਲਿਸੀ ਜੋ ਕਿ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

25.2 ਹੋਰ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਐਕਟ, 2003 ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਪਾਲਿਸੀ ਅਤੇ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਮਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਲਈ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇ।

25.3 ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ 'ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਤਰ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਪਲਾਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਸਪਲਾਈ ਦਾਇਤਵ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 3 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਰਥਕ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਿਦਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨਿਰਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਥਾਨਪਨੂਰ ਰਵੀ ਬਨਾਮ ਚਾਰੁਪਾਰਾ ਰਵੀ (1999) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 74 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

25.4 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਅਤੇ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 3(2) ਦੇ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਉਚਿਤ ਮੁਕਾਬਲਾ' ਅਤੇ 'ਸਮਾਨ ਖੇਡ ਮੈਦਾਨ' ਲਈ ਅਨਿਵਾਰਯ ਹੈ। ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਇਤਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਪਲਾਈ। ਹੋਰ, 2003 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਹੁ-ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਉੱਚ-ਅੰਤ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸਪਲਾਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੁਣਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

25.5 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੀਅਰਲੈਸ ਜਨਰਲ ਫਾਇਨਾਂਸ ਅਤੇ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (1992) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 343 ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਫਾਰੈਸਟ ਕੰਜਰਵੇਟਰ (ਵਾਈਲਡਲਾਈਫ਼) ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਨਿਸਾਰ ਖਾਨ (2003) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 595, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਅਸਰਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯੂਨਤਮ ਖੇਤਰਫਲ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 2003 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਅਭਿੰਨ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

25.6 ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਪਾਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 'ਨਿਯੂਨਤਮ ਖੇਤਰਫਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ' ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

25.7 ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਵਾਈਡ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 29.09.2005 ਨੂੰ ਭਲੀ ਭਾਂਤੀ ਜਾਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ 'ਨਿਯੂਨਤਮ ਖੇਤਰਫਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ' ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸਟੈਚੂਟਰੀ ਡਿਊਟੀ/ਯੂਨੀਵਰਸਲ ਦਾਇਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਮੀਂਦੀਹ ਅਤੇ ਪੁੰਜੀਪਥਰਾ ਨਾਮਕ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਤਹਿਸੀਲ ਘਰਘੋਡਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰਾਇਗੜ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਖੇਤਰਫਲ ਲਈ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਵੀ 'ਨਿਯੂਨਤਮ ਖੇਤਰਫਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ' ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 3(2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

25.8 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਕਤ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਬੱਧ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ- ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰੀ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੰਦਲ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 25 ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਮਡੀਹ ਨਾਮਕ ਦੋ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਤਹਿਸੀਲ ਘਰਘੋਡਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰਾਏਗੜ੍ਹ ਦਾ ਪੁੰਜੀਗ੍ਰਹਾ।

25.9 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਹ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਕੇ ਵੱਡੇ ਮੁਨਾਫੇ ਕਮਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਘੋਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਵੰਡ ਕੰਪਨੀ ਯਾਨੀ ਕਿ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਸਟੇਟ ਪਾਵਰ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

25.10 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਵੱਲੋਂ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹਾਵੜਾ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾ ਰੋਪ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 663, ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਚਾਰਜ ਕਰੋਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1999) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 314, ਮੈਸਰਜ਼. ਹੀਰਾਲਾਲ ਰਤਨਲਾਲ ਆਦਿ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਿ ਆਦਿ (1973) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 216 ਅਤੇ ਦੱਤਾਤਰੇਯ ਗੋਵਿੰਦ ਮਹਾਜਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (1977) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 548.

25.11 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 2005 ਦੇ ਨਿਯਮ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 176(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 176(2)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਹੋਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਾਇਰਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਇਹ ਤਰਕ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

25.12 ਤਰਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ/ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੋਨਾਫਾਈਡ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185 ਵੀ ਹੈ, ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ। ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇਜਾਜ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ

ਵੱਲੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਜਾਜ਼ਤਾਂ/ਸਹਿਮਤੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਊਨਤਮ ਖੇਤਰਫਲ ਦੀ ਆਵਸ਼ਕਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

25.13 ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਗਲਤ ਹੈ। 'ਸਬੰਧਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਥਾਂ 'ਸਮੇਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬਦਲੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਸਬੰਧਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

25.14 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ।

25.15 ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਨੁਸਾਰ 'ਨਿਊਨਤਮ ਸਪਲਾਈ ਖੇਤਰ' ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਪਲਾਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

26. ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 07.05.2008 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇੱਥੇ ਦੇ ਜਵਾਬੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 29.05.2005 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਲ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਐਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਪਟਿਵ ਪਾਵਰ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

27. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਾਂਗੇ। 2003 ਦਾ ਐਕਟ, 10.06.2003 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਜਿਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਤੋਂ 120 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 122 ਤੋਂ 185 ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ, ਵਿਤਰਣ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਿਜਲੀ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਉਪਾਯ ਕਰਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬਢਾਉਣ, ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ, ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਦਾ ਤਰਕਸੰਗਤੀਕਰਨ, ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਨੀਤੀਆਂ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ, ਕੁਸ਼ਲ ਅਤੇ ਪਰਿਆਵਰਣ ਅਨੁਕੂਲ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਰੈਗੁਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

28. 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

“ਸੈਕਸ਼ਨ 2. (ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ): --- ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਕੁਝ ਮੰਗਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, --

x x x x x x x x x

(3) “ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ” ਉਹ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ;

(4) “ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 76 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 82 ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਰਾਜ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 83 ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਜੌਇੰਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

xxxxxx

(38) “ਲਾਇਸੈਂਸ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ;

(39) “ਲਾਇਸੈਂਸੀ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

xxxxxxx

(41) “ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ, ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ, ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਪੰਚਾਇਤ ਜੋ ਕਿ... ਪਿੰਡ, ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਬਾਡੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਫੰਡ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;

xxxxxxxx

(64) “ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਨਿਯਾਮਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 82 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 83 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜੌਇੰਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

29. 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣਾ ਹੈ। 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 12 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਗਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

“1.0 ਪਰਿਚਯ

X.X.X.

1.5 ਬਿਜਲੀ ਉਦਯੋਗ ਪੂੰਜੀ-ਗਹਿਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਲੰਬਾ ਅਰਸਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬੇਤਰਤੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਿਜਲੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਡ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੀ ਮੰਗ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

1.6 ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ਬਿਜਲੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਸ਼ਲ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਢਾਂਚਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਿਯਾਮਕ ਹਸਤਕਸ਼ੇਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਪਭੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ ਦਰਾਂ ਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਦੇਵੇਗਾ।

1.7 ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ 2003 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅੰਤਰਾਲ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿਜਲੀ ਅਥਾਰਟੀ (ਸੀਈਏ) ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕੋਲਾ, ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ, ਨਾਭਿਕੀ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ, ਹਾਈਡ੍ਰੋ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਮ ਊਰਜਾ ਸਰੋਤਾਂ ਵਰਗੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਉਪਯੋਗ ਅਧਾਰਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਟੈਰਿਫ ਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (3) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

1.8 ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਿਜਲੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਜਲੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ, ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਿੱਤਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਤਕਨੀਕ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਅਰਥਸ਼ਾਸਤਰੀਤਾ, ਅਤੇ ਊਰਜਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੈ।

X.X.X.

5.4 ਵਿਤਰਣ

X.X.X.

5.4.7 ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਤਰਣ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇੱਕੋ ਸਪਲਾਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦ ਵਿਤਰਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕਈ ਲਾਇਸੰਸੀਆਂ ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਯੂਟਿਲਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਵਿਤਰਣ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਲਚਕ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੰਸੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੰਸ ਲਈ ਇੱਕ ਰੈਂਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ (74ਵਾਂ ਸੋਧ) ਦੇ ਲੇਖ 243(Q) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੰਸ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਲਾਭ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਇਤਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਸ.ਈ.ਆਰ.ਸੀ.ਜ਼ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਸਮੇਤ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਦੂਜਾ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੰਸੀ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬੇਤੁਕੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਮੰਗ ਕੇ ਚੁਣਿੰਦਾ ਚੋਣ ਨਾ ਕਰੇ।"

30. ਭਾਗ III ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। 2003 ਐਕਟ ਦਾ ਭਾਗ IV ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 12 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਕ) ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਮਿਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਜਾਂ (ਖ) ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਵਿਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਜਾਂ (ਗ) ਬਿਜਲੀ ਵਿੱਚ ਟਰੇਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਨਾ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ। ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਧਾਰਾ 14 ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੰਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਦਕਿ ਲਾਇਸੰਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਧਾਰਾ 18 ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸ ਦੀ ਸੋਧ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਲਾਇਸੰਸ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਹੈ।

31. 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

14. ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ- ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ –

(a) ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵਜੋਂ; ਜਾਂ

(b) ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਵਿਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵਜੋਂ; ਜਾਂ

(c) ਬਿਜਲੀ ਵਿੱਚ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਜਲੀ ਟਰੇਡਰ ਵਜੋਂ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਜਿਹੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ:

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੇਂਦਰੀ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਯੂਟਿਲਿਟੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਯੂਟਿਲਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਵਿਤਰਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਵਿੱਚ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ:

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਮੋਦਰ ਘਾਟੀ ਨਿਗਮ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਮੋਦਰ ਘਾਟੀ ਨਿਗਮ ਐਕਟ, 1948, (14 ਦੇ 1948) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦਾਮੋਦਰ ਘਾਟੀ ਨਿਗਮ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸ ਨਿਗਮ ਲਈ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ:

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ 131 ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੰਡ ਸਿਸਟਮ ਰਾਹੀਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਅਧੀਨ ਕਿ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੂੰਜੀ ਪਰਯਾਪਤਤਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟ-ਯੋਗਤਾ, ਜਾਂ ਆਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ ਸਬੰਧੀ ਵਾਧੂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ:

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਆਪਣੇ ਵਿਤਰਣ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਲਈ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਹੀਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਆਪਣੇ ਵਿਤਰਣ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ:

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿੰਡੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 53 ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਯਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ: ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

32. 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ (ਏ) ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵਜੋਂ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਵਿਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਵਜੋਂ; ਜਾਂ (ਸੀ) ਬਿਜਲੀ ਵਿੱਚ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਜਲੀ ਵਪਾਰੀ ਵਜੋਂ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

33. 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਬਚਾਉ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਿਚਾਰਧੀਨ ਛੇਵਾਂ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਤਰਣ ਸਿਸਟਮ ਰਾਹੀਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਅਧੀਨ ਕਿ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਦਾਤਾ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂੰਜੀ ਪਰਯਾਪਤਤਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟਵਰਥੀਨੈਸ, ਜਾਂ ਆਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਾਧੂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਰਜ਼ੀਦਾਤਾ, ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

34. ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 23.03.2005 ਨੂੰ 2003 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 176 ਅਨੁਸਾਰ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮ 3 ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

3. ਪੂੰਜੀ ਪਰਯਾਪਤਤਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟਵਰਥੀਨੈਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ। — (1) ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 2003 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਲਣ ਉੱਤੇ, ਅਰਜ਼ੀਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਤਰਣ ਨੈਟਵਰਕ ਲਈ ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ।

(2) ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਲਾਗਤ ਉੱਤੇ 30% ਇਕਵਿਟੀ ਦੇ ਮਾਨਕ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਮੋਟਰ, ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀਦਾਤਾ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨੈੱਟਵਰਥ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਇਕਵਿਟੀ ਲਈ ਸਰੋਤ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਵਚਨਬੱਧ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

ਵਿਆਖਿਆ—ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਖੇਤਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 243(Q) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

35. ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚਾਰਧੀਨ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ

14 ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤਜਵੀਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਕਤ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਤਰਣ ਸਿਸਟਮ ਰਾਹੀਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਪੂੰਜੀ ਪਰਿਆਪਤਤਾ, ਕ੍ਰੈਡਿਟਵਰਥੀਨੈਸ ਜਾਂ ਆਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮ ਤਜਵੀਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

36. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਔਦਯੋਗਿਕ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਦੋ ਹੋਰ ਪਿੰਡਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

37. ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 14 ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ 'ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਤਰਣ ਸਿਸਟਮ ਰਾਹੀਂ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਵਾਧੂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਅਧੀਨ ਕਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 243 (Q) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

38. 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ 2 ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 243 (Q) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ' ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। 'ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ' ਉਹ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ "ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ" ਹੈ।

39. ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਸਲ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

40. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ

ਖੇਤਰ' ਉਸ ਖੇਤਰ 'ਵਿੱਚ' ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ ਜੋ ਕਿ 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ 'ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ' ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

41. ਪਰ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ 'ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਖੇਤਰ' ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਅਣਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਖੇਤਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਸਕਣ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਮਿਆਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ 'ਜੋ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ'। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ 'ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ' ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ' ਅਭਿਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, 'ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ' ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਛੇਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

42. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 2003 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ 'ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ' ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ 'ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ' ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 'ਉਸੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ' ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਪੂਰੀ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਪਰ 'ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਤਰਣ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' 'ਨਿਊਨਤਮ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਹੋਵੇਗਾ।

43. ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ 'ਨਿਊਨਤਮ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਨੂੰ ਪੂਰੀ 'ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ' ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇਐਸਪੀਐਲ, 2005 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

44. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਭਾਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਹਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪਾਰਕ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਦੋ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋੜੇ ਗਏ। ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਖੇਤਰ ਹੈ। 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' 'ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕ□ਤ 'ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' 'ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਖੇਤਰ' ਹੈ, ਕਿਹਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ

ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕ□ਤ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਵੰਡ ਸਕਣ।

45. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1-ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 3607-3610 ਦੇ 2008 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮਨ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

46. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਜੇ.ਐਸ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।

47. ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

48. ਇਸ ਲਈ, ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਚਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

49. ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਉਠਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਸ਼ੇਵਾਲੀ ਮੋਂਗਾ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate